

de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs Commissie Wetsvoorstellen

mr. drs. S.A.W.J. Strik
voorzitter Commissie Wetsvoorstellen

Aan de Vaste commissie voor Financiën van de
Tweede Kamer der Staten-Generaal
mr. R.F. Berck
Postbus 20018
2500 EA DEN HAAG

Amsterdam, 28 mei 2014

Betreft: Position paper van de Commissie Wetsvoorstellen van de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs voor het Rondetafelgesprek 14 mei 2014 over het wetsvoorstel Goedkeuring van het Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Bondsrepubliek Duitsland tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen (Trb. 2012, 123, hierna ‘het Verdrag’).

Geachte leden van de Commissie,

De Nederlandse Orde van Belastingadviseurs (hierna: “de Orde”) heeft op 6 juni 2013 en op 14 januari 2014 commentaren bij het Verdrag ingediend. Het verheugt de Orde dat inmiddels op vele punten onduidelijkheden zijn weggenomen respectievelijk oplossingen voor (vermeende) probleemgevallen zijn aangedragen. Toch zijn er vooral op het gebied van rechtszekerheid en materiële terugwerkende kracht, alsmede uitvoerbaarheid en administratieve lastendruk enkele belangrijke kanttekeningen te plaatsen bij de volgende punten:

- 1) Anti-misbruikmaatregelen,
- 2) Interpretatieverschillen, en
- 3) Wijziging van heffingsrechten.

Ad 1)

De staatssecretaris heeft bevestigd dat de Duitse nationale anti-misbruikbepalingen die kunnen worden toegepast niet limitatief zijn opgesomd. Ook toekomstige nationale anti-misbruikmaatregelen kunnen in beginsel worden toegepast. De Orde vindt het niet wenselijk een misbruiknorm in een belastingverdrag op te nemen, waardoor een inwoner van de ene staat verdragstoepassing slechts kan toetsen met kennis van het nationale belastingrecht van de andere

De Commissie Wetsvoorstellen van de NOB toetst fiscale wetsvoorstellen op strijdigheid met het recht, effectiviteit en efficiency, terugwerkende kracht, uitvoerbaarheid, administratieve lastendruk en fiscaal vestigingsklimaat.

staat (waarbij ook veranderingen in de nationale wet doorwerken in het belastingverdrag). Dat komt de rechtszekerheid niet ten goede. Uitgangspunt moet zijn dat een inwoner recht heeft op toepassing van het Verdrag, tenzij het Verdrag zelf bepaalt (onder welke omstandigheden) dat dat recht niet bestaat.

Het verbaast de Orde dat de staatssecretaris erkent dat de regeling voor “hybride” financieringsvormen tot juridische dubbele belastingheffing kan leiden zonder dat daarvoor in het Verdrag een regeling wordt getroffen. Op basis van welke nationale regeling een tegemoetkoming kan worden verkregen, blijft onduidelijk.

Ad 2)

De staatssecretaris heeft bij diverse opgebrachte punten de verwachting uitgesproken dat er in de praktijk geen (onoverkomelijke) uitvoeringsproblemen zouden moeten ontstaan. Het is de Orde niet duidelijk waar die verwachting op is gebaseerd. Er wordt immers erkend dat ter zake van sommige onduidelijkheden (nog) geen standpunt van Duitse zijde bekend is. De mogelijkheid door middel van onderling overleg resp. de arbitrageregeling een oplossing te vinden, is naar de mening van de Orde ontoereikend, zeker als het bijvoorbeeld gaat om tekstuele verschillen (bijvoorbeeld artikel 13, tweede lid, van het Verdrag). Naar de mening van de Orde zouden overleg- en arbitrageprocedures tot uitzonderingsgevallen beperkt moeten zijn.

Ad 3)

Voor een groot aantal inkomensbestanddelen wijzen de regels van het Verdrag de heffingsrechten anders toe dan het huidige belastingverdrag tussen Nederland en Duitsland. Wij noemen hier in het bijzonder ondernemingswinst bij werkzaamheden buitengaats (artikel 5, vierde lid), ondernemingswinst bij exploitatie van schepen en luchtvaartuigen in het internationaal verkeer (artikel 8), vermogenswinsten op aandelen in vastgoedlichamen (artikel 13, lid 2), arbeidsbeloningen van scheepvaart- en luchtvaartpersoneel (artikel 14, vierde lid), directeursbeloningen (artikel 15) en pensioenen (artikel 17). In enkele gevallen wordt in een overgangsregeling voorzien (pensioenen) of heeft de Staatssecretaris zelfs aangegeven het Verdrag te willen heronderhandelen (luchtvaartpersoneel). Voor andere gevallen is overgangsrecht echter expliciet afgewezen (vastgoedlichamen). Naar de mening van de Orde dienen alle inkomensbestanddelen waarvoor een wijziging optreedt, zorgvuldig te worden geïnventariseerd en van passend overgangsrecht te worden voorzien.

Hoogachtend,

de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs,
namens deze

mr. drs. S.A.W.J. Strik
voorzitter Commissie Wetsvoorstellen